

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋУ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

25. април 2006.

На основу чл.46. ст.2. тач.3., и чл. 265. ст.1. и чл. 266. Законика о кривичном поступку, у вези чл. 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. МИТРОВИЋ РАДОСЛАВА, званог Раде, пуковник, помоћник команданта Жандармерије, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,
2. РЕПАНОВИЋ РАДОЈКА, помоћник командира станице полиције у ОУП Крушевац, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе ,
3. ЈОВАНОВИЋ НЕНАДА, званог «Неша», по занимању криминалистички полицајац у ОУП-у Лазаревац, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,
4. ЧУКАРИЋ СЛАЂАНА, званог «Божо», полицајац у ОУП-у Лесковац, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,
5. НИШАВИЋ МИЛОРАДА, званог «Мишко», по занимању трговац, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне

злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,

6. ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВА, званог «Мики», по занимању радник, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,

7. ПЕТКОВИЋ ЗОРАНА, по занимању саобраћајни техничар-возач, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,

8. ПАПИЋ РАМИЗА, радник МУП Републике Србије, припадник полиције у ОУП Сјеница, неосуђиван, налази се у притвору по Решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.9/05, од 17.10.2005. године који му се рачуна почев од 26.10.2005. године када је лишен слободе,

ШТО СУ :

Дана 26. марта 1999. године, почев од 12,00 часова, у Сувој реци, АП Косово и Метохија, за време оружаног сукоба између оружаних снага Савезне Републике Југославије (Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије), са једне стране, и припадника наоружане војне организације «Ослободилачка војска Косова», («ОВК»; «УЧК») са друге стране, те истовремено, и оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије и Коалиције НАТО снага, као припадници Посебних јединица полиције (ПЈП), активног и резервног састава јединица полиције ОУП Сува река, у саставу полицијских снага Републике Србије, заједно са припадницима тадашњег Ресора државне безбедности, те припадницима Територијалне одбране, кршећи правила Међународног права за време оружаног сукоба садржана у одредбама члана 3. став 1. тачка 1.а. и д. Четврте конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, члана 51, 75, 76, и 77 Допунског протокола 1. о заштити жртава међународних оружаних сукоба, те члана 4. и члана 13. Допунског протокола II о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, и то:

Митровић Радослав, у својству команданта 37. одреда ПЈП – «Нишки одред», а Репановић Радојко, у својству командира полиције ОУП Сува река и Јовановић Ненад, у својству помоћника командира полиције ОУП Сува река, наредили да се изврши напад на цивилно становништво у делу града поред Рештанског пута, «Беришанском насељу», где су се налазиле куће у којима су живееле породице Бериша и друге албанске породице и да се према цивилном становништву у том делу града врше убиства, уништавање у великим

размерама имовине које није оправдано војним потребама, те да се након тога изврши расељавање албанског цивилног становништва, па су окривљени: Чукарић Слађан, Петковић Мирослав, Папић Рамиз, заједно са сада пок.Тановић Радован и пок. Ђорђевић Мирослав, и другим непознатим припадницима полиције ОУП Сува река, Нишавић Милорадом, као припадником Ресора државне безбедности са непознатим припадником Ресора државне безбедности, Петковић Зоран, као припадник Територијалне одбране, и другим непознатим припадницима Територијалне одбране, и у заједници са другим непознатим припадницима «Нишког одреда», делујући заједно и истовремено, поступајући свесно и вољно у извршењу примљене наредбе, наоружани личним наоружањем, кренули из дворишта зграде ОУП Сува река према кућама поред Рештанског пута у којима су живели грађани албанске националности, који нису учествовали у непријатељствима, избацивали их из кућа које су претресали, пљачкали и палили, а неке лишавали живота, док су остале, претњама да ће их убити, приморали да напусте Суву реку и пређу у Републику Албанију, па су :

I

А. окр. МИТРОВИЋ РАДОСЛАВ

у својству команданта 37. одреда ПЈП «Нишки одред»

користећи ситуацију да се у исто време у непосредној близини, на око 2 км од центра и на ширем подручју општине Сува река одвијала планирана оружана офанзивна акција здружених снага, те да је том оружаном акцијом и припадницима полицијских снага, по наредби Штаба МУП-а на Косову и Метохији командовао и за извршење те акције био задужен са око четрдесет припадника свог одреда, испред зграде ОУП-а Сува река, за време док су се они развили у стрелце и кретали ка Рештанском путу, окр. Репановић Радојку, и окр. Јовановић Ненаду наредио да припадници ОУП-а Сува река крену за њима и изврше претрес и паљење кућа, да лица која затекну у кућама ликвидирају, а да лешеве убијених утоваре на камион и одвезу са лица места, говорећи: «крећите, шта чекате, убијајте, возите...јел то ја треба да радим уместо вас»

Б. окр. РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО

у својству командира полиције ОУП-а Сува река

и окр. ЈОВАНОВИЋ НЕНАД

у својству помоћника командира полиције ОУП-а Сува река

поступајући по примљеној наредби одабрали групу сачињену од десетак припадника активног и резервног састава полиције ОУП Сува река, у којој су се налазили окривљени: Чукарић Слађан, Петковић Мирослав и Папић Рамиз, сада пок.Тановић Радован и Ђорђевић Мирослав, и други за сада неидентификовани припадници ове полиције, којој наређују и то окр.Репановић Радојко речима: «идите, убијајте, товарите и возите», а окр. Јовановић Ненад наредио:»ајде, ајде, крените», а потом одредили другу група припаднике полиције ОУП Сува река којој је окр.Репановић издао наредбу да заједно са припадницима цивилне заштите лешеве убијених цивила утоваре у камион и одвезу са лица места,

Ц. окр. ЧУКАРИЋ СЛАЂАН, вођа сектора ОУП-а Сува река

окр. ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВ, полицајац ОУП-а Сува река

окр. ПАПИЋ РАМИЗ, вођа патроле ОУП-а Сува река

окр. НИШАВИЋ МИЛОРАД, припадник Државне безбедности за подручје Призрен и окр. ПЕТКОВИЋ ЗОРАН, резервни полицајац ОУП-а Сува река

1 – окр. Чукарић Слађан, Петковић Мирослав, заједно са сада пок.Тановић Радованом, извели притвореника Ешљани Абдулаха из притворске јединице ОУП Сува река, па га је везаног, Чукарић Слађан одвео до куће Неџада Берише, на око 100 метара удаљене и ту испред куће, из аутоматске пушке испалио један пројектил у пределу груди, а када је овај пао на земљу, пришао му и из непосредне близине испалио још један метак у главу, наневши му тако устрелне ране, од којих је преминуо,

2 – окр. Чукарић Слађан, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз, Нишавић Милорад заједно са сада покојним Тановић Радованом и Ђорђевић Мирославом опколили куће породице Седата и Бујара, Фаика и Неџада Берише и кућу Весела Берише, у којима су се налазили њихови чланови породица, њих око педесет, насилно ушли у куће и вршили претресе, а затим из куће Бериша Весела извели све укућане, раздвојили мушкарце од жена и деце, опколили тако раздвојене групе, а потом пуцањем у њиховом правцу усмеравали групу у којој су се већином налазиле жене и деца да се креће ка тржном центру и пицерији, док су за то време

а. – окр.Чукарић Слађан, заједно са сада пок. Тановић Радован, поред зида куће Бериша Фаика, постројили Бериша Неџмедина, Бериша Хаву, Бериша Фатона и Бериша Фатиму и рафалном паљбом лишава их живота;

б. – окр.Петковић Зоран гласно позивао Бериша Бујара да изађе, вичући "Где су

вам ваши Американци-долазите овамо-неће остати живих Албанаца-елиминисаћемо их", па је рафалном паљбом из аутоматског оружја лишио живота Бериша Бујара, а непознати припадник ОУП Сува река из свог аутоматског оружја лишио живота Бериша Седата, у моменту када је овај покушао да побегне,

ц. – окр.Нишавић Милорад у кући Фатона Берише, из свог пиштоља испалио три пројектила у Бериша Нецада наневши му смртоносне повреде,

па су лешеве убијених пренели до Фатонове и Нецадове куће, коју су запалили, и у којој су тела ових лица изгорела, након чега су запалили и кућу Фаика Берише, која је у насталом пожару изгорела, а када су преживели чланови породице Бериша-жене, деца и мушкарци кренули трчећи према Занатском центру, из својих аутоматских пушака сви заједно и истовремено рафално испаљивали пројектиле у њих и у њиховом правцу, пазећи да нико из те групе не побегне, те су их тако натерали да уђу у просторије пицерије »Калабрија», при чему су тешко телесно повредили Бериша Нецада и његову супругу Лирију, која је била у осмом месецу трудноће, наневши им устрелне ране по телу и ногама, а када су се они склонили у двориште аутобуске станице, сустигли си их окр. Петковић Мирослав и сада пок.Тановић Радован, и заједно, истовремено испалили из својих аутоматских пушака неколико пројектила у њих, којом приликом је Нецад задобио устрелину главе од које је преминуо, док је Лирија, рањена, отишла у просторије пицерије,

3. – окр.Чукарић Слађан и Петковић Мирослав

након што је сада пок.Тановић Радован бацио две ручне бомбе-кашикаре, које су експлодирале у пицерији, ушли у пицерију и пуцајући из аутоматских пушака лишили живота преживеле, а након изношења лешева, ради транспорта са лица места, онима који су показивали знаке живота, свако из свог аутоматског оружја, рафално испалио пројектиле у виталне делове тела и лишили их живота, а окр.Чукарић Слађан одвео иза камиона, у који су утоваривани посмртни остаци Бериша Јашара, којег је са бензинске станице довео сада пок. Бобан Вуксановић и у њега испалио неколико хитаца из аутоматске пушке у пределу груди, услед чега је овај задобио смртоносне повреде;

па су тако, под И., лишили живота укупно 48 /четрдест осам/ лица и то:

а. (1) Ешљани Абдулаха и (2) Бериша Јашара,

б. четрдесет шест лица (46) чланова породице Бериша, и то:

Бериша (Шабана) Весела :

(3) Весел- стар 61. годину, његова мајка(4)Ханумша, стара 100 година, и његова супруга(5) Софиа- стара 58 година, кћи(6) Фатмира- стара 22 године, и синови(7)Хајдин-стар 37 година и снаја(8) Михрије- стара 26 година и син(9) - Бесим- стар 26 година и снаја(10) Мевлуде- стара 26 година, унуци(11) Генци-стар 4 године и(12) Гранит- стар 2 године,

Бериша Рамадана Весела :

супруга(13) Хава- стара 63 , син(14) Седат - стар 45 година и унуци(15) Дафина-стара 15 година,(16) Дрилон- стар 13 година, син(17) Бујар- стар 40 година и снаја(18) Флора-стара 38 година, и унуци(19) Влорјан- стар 17 година,(20) Едон-стар 12 година,(21) Дорентина- стара 4 године и син(22) Неџмедин- стар 37 година, снаја(23) Лирије- стара 24 године (у осмом месецу трудноће)

Бериша Рамадана Фаика:

син(24) Неџат- стар 44 година и унуци(25) Мајлинда- стара 15 година,(26) Херолинда-стара 13 година,(27) Алтин- стар 11 година, и(28) Редон- стар 1 годину и снаја(29) Фатиме- стара 48 година, супруга Исмета Берисхе, унук(30) Фатон- стар 27 година и његова супруга(31) Себахате- стара 25 година, и њихова деца(32) Исмет- стар 2 године, и(33) Ерон- стар 1 годину

Бериша Сахида:

син(34) Мусли - стар 63 година и снаја(35) Нефија - стара 54. година и њихова деца-кћери(36) Зумрете- стара 30 година и(37) Виолета – стара 22. година,(38) Африм- стар 24 године, син(39) Авди- стар 43 година и снаја(40) Фатима- стара 37 година, и њихов син мал.(41) Кусхрим стар 11 година, син(42) Хамди- стар 54 године и супруга(43) Целихе- стара 50 година и њихове кћери(44) Арта стара -18 година, (45)Зана- стара 13 година,(46) Мерита - стара 10 година. И(47) Ханумша-стара 9 година, син(48) Мират-стар 7 година,

док су Бериша Ширета, Бериша Вјолца и Бериша Грамос који су преживели, а утоварени у камион заједно са посмртним остацима убијених, искочили из камиона, који је био у кретању на путу ка Призрену и који је превозио посмртне остатке, задобили тешке телесне повреде и то:

Бериша Ширета у виду устрелине десног рамена, и десне бутине, рану у стомаку од шрапнела, више устрелина удова,

Вјолца Бериша у виду бројних устрелина у пределу ногу и стомака,

а њен мал. син Бериша Грамос прострелну рану у пределу левог рамена,

након чега је:

посмртне остатке камионом ГП»Градац», из Суве реке, , возач Крстић Спирос, у два наврата одвезао у круг војне касарне у Призрену, па су тела неидентификовани припадници полиције СУП-а Призрен и радници Комуналног предузећа «Хигијена» из Призрена, сахранили у масовну гробницу на војном стрелишту код села Љубижде и Корусе, да би после недељу дана, почетком априла 1999. године, у ноћним часовима, по наредби генерала Ђорђевић Властимира, против којег се води поступак у Хашком трибуналу, за сада НН лица-припадници полиције и Будимир Спасић, Ђогај Али, радници Комуналног предузећа «Хигијена» и непознати припадници полиције ову масовну гробницу грађевинским машинама откопали, и посмртне остатке утоварили у два камиона-хладњаче, које су преузели непознати припадници Специјалне антитерористичке јединице (САЈ) МУП-а Републике Србије и одвезли у Батајницу, где су поново сахрањени, а посмртне остатке Бериша Седата, Бериша Бујара, Бериша Нецата, Бериша Фатиме, Бериша Фатона, радници Цивилне заштите и комуналног предузећа «Сува река» сахранили на гробљу у Сувој реци,

II

Окр. ПАПИЋ РАМИЗ

извршавајући примљену наредбу, заједно са непознатим припадником полиције ОУП Сува река, а након извршене ликвидације ишао од куће до куће преживелих мештана Суве реке и наредио им да напусте подручје ове општине и подручје Косова и Метохије и оду у Албанију, иначе ће проћи као њихови суграђани у пицерији, а од Бериша Аргона и његовог брата Бардила тражио новац да им поштеди живот, па када му је Бардил предао 1.000 ДЕМ, упозорио га је да ипак нису безбедни и да са породицом напусте Суву Реку и Косово и оду за Албанију, јер ће наићи други полицајци и побити их, па су га они послушали и са породицом напустили кућу и прикључили се избегличкој колони, отишли у правцу Призрена и отишли за Албанију.,

чиме су:

- окр. Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз

извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из

члана 142. став 1. КЗЈ, у саизвршилаштву, у вези члана 22. КЗЈ.

С тога,

П Р Е Д Л А Ж Е М

Да се пре тим судом закаже и одржи главни претрес, на који да се позову:

1. Тужилац за ратне злочине Републике Србије.
2. окривљени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз које привести из Окружног затвора у Београду и њихове браниоце.
3. Сведоци:
4. Законски заступници покојних.
5. Да се према окривљенима продужи ПРИТВОР, одређен решењем Истражног судије Већа за ратне злочине Ки.В бр.9/05, од 17.10.2005. године који им се рачуна почев од 26.10.2005. године када су лишени слободе.

О б р а з л о ж е њ е

Чињенично стање у изреци оптужнице утврђује се резултатима спроведеног предкривичног и истражног поступка у овој ствари, на основу исказа сведока, саслушаних пред Истражним судијом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, садржине исказа сведока Трибунала у Хагу, на основу транскрипата сведочења појединих сведока пред судским Већем суда Трибунала, који су узети и цењени сходно члану 14. Закона о организацији и недлежности органа у борби против учинилаца ратних злочина, као и на основу писмене документације у списима.

Догађај, који је био предмет истраживања Тужилаштва за ратне злочине и истражног судије Већа за ратне злочине одиграо се у центру града Сува река, на АП КИМ, у првим данима бомбардовања 1999.године, након што је било проглашено ратно стање и отпочела офанзива НАТО снага према нашој земљи.

На подручју општине Сува река, према званичним проценама из Секретаријата Призрен, које су рађене по наредбама из МУП-а Републике Србије, на дан 23.марта 1999.године, било је око 75.000 становника, од тога 3.500 Срба, 1.000 Рома а 70.500 албанског становништва. «Беришанско насеље », састоји се од

више кућа, поред Рештанског пута у непосредној близини зграде ОУП-а, у којима су живели Албанци. Међу тим кућама, налази се и кућа Весела Берише у којој су раније били смештени верификатори ОЕБС-а.

На основу свега наведеног, сматрам да су се у радњама свих оптужених стекла сва битна обележја кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗЈ.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић